

Stichting Oost Europa Enter Rijssen Wierden
Roemenië reis 2019
22 augustus – 28 augustus
Pieter Dekker, Harry Otter, Gerrit Sjoers, Jan Valk

Donderdagmorgen vertrokken we om 08:15.u. De bus en aanhanger waren de dagen ervoor ingeladen. Henk Weiden had daar ook aan mee geholpen, maar moest zich op woensdag afmelden voor de reis waaraan hij mee zou doen. In allerijl moest op woensdag nog een mede-reisgenoot gezocht worden. Die werd gevonden in de persoon van Jan Valk. Het was een autotocht zonder veel bijzonderheden. Jan zou in september het E gedeelte op zijn rijbewijs halen, dus hij kon tot zijn grote verdriet tijdens de reis heen en terug alleen bijrijder spelen. Maar in Roemenië zouden e zonder aanhanger rondrijden, dus dan kwam hij daar wel aan zijn trekken in het rijden. We arriveerden om 19:15u. bij Pension Memminger in Renholding, gemeente Windorf (789 km.), ongeveer 30 km. voor Passau. We lieten ons de Wiener schnitzel en de schnitzel Hausgemachter Art goed smaken, maakten nog een wandeling in het donker door het dorp. Om 22:00u. wensten we elkaar goede nacht in de kamers 30 en 31.

Vrijdagmorgen zaten we om 07:00u. aan het ontbijt, en vertrokken om 08:00u. voor de volgende etappe van de reis: 781 km. naar Tiszanagyfalu in Hongarije. De fam. ds. Andrassy en Rika Gergo met hun vier kinderen ontvingen ons hartelijk met een uitgebreide maaltijd, toen we daar rond 19:15u. aankwamen. Zelf waren ze nog maar een half uur thuis van een familiedag, maar een gemeentelid had het eten voorbereid. Na het eten werden de spullen uitgeladen en in het gemeindehaus gebracht, waar we ook zouden slapen op de zolderverdieping: een grote slaapzaal waar vier matrassen op de grond opgemaakt klaar lagen. We hadden een groot aantal gitaren meegekregen uit Nederland, die de muzikale Andrassy goed kon gebruiken voor jeugdkampen en om mee les te geven. Daarna hebben een gezellige avond gehad, de kinderen Julia, Katinka, Johanna en Aäron mochten opblijven, en hebben voor ons gezongen en tekeningen gemaakt. We konden Engels met elkaar spreken, Rika zou binnenkort examen doen voor haar opleiding tot lerares Godsdienst en Engels. Rond 22:00u vertrokken we naar onze slaapplek. Wat een muggen zijn er in dit gebied in de avonduren!

Zaterdagmorgen kregen we na het ontbijt een rondleiding over het terrein van de kerk, een waar kinderparadijs met veel speeltoestellen. Ds. Andrassy blijkt een creatief man: had had van Lego een glijbaan/huis gemaakt, en dat had iemand van de gemeente in hout gerealiseerd. In de kerk bleek dat men ook de beamer gebruikt voor het zingen. De diensten uitzenden hoopten ze later nog ens te kunnen gaan doen. Heel veel ruimte heeft men hier om de 'oecumene-dag' te vieren, van die dag met de Grieks-Orthodoxe en Rooms-Katholieke kerk op het dorp. Om 08:15u. vertrokken we terwijl de eerste deelnemers aan die dag al arriveerden.

In Nyiregyhaza tankten we bij de Metro aan de rand van de stad voor 324,9 florinten de liter. Om 10:00u kwamen we aan in Gyortelek. Ook deze kerk heeft een mooi terrein rondom de kerk, en er waren al heel veel mensen druk met eten koken in de weer, want ook hier zou een dag gehouden worden met andere kerken in het dorp. We werden welkom geheten door de man van de predikant, die leraar is en Duits kent. Andere gasten spraken Engels. De vrouwelijke ds. kon zelf maar weinig vreemde talen. We hebben heerlijk in de zon koffie gedronken en gegeten. Daarna werd er uitgeladen in het gemeindehaus. Men had eigenlijk gerekend dat wij daarna nog zouden blijven voor de BBQ met goulash, maar we wilden graag een beetje op tijd in Carei aankomen.

We hebben eerst Franz en Katarina opgezocht – een allerhartelijkst weerzien – en daarna de aanhanger en bus uitgeladen in de opslagruimte, en daar de aanhanger laten staan. We kregen deze keer een slaapplek in het gemeindehaus vlak bij de kerk. Op de bovenverdieping zijn badkamers en slaapkamers. Eenvoudig, maar goed verzorgd, en beneden maak je gebruik van de keuken. Op oprit parkeerden we de bus achter het hek, en liepen door de stad naar het huis van de fam. Szas terug voor de maaltijd, en later weer terug naar ons slaapadres.

Toen het eenmaal zondagmorgen geworden was, bleken we allemaal een slechte nacht achter de rug te hebben. Zoemende en stekende muggen, helse muziek en hondengeblaf hielden ons ver van de slaap. Gelukkig was er pas om 11:00u. kerkdienst. Er zijn twee Reformatus gemeentes in Carei, die allebei van hetzelfde gebouw gebruik maken, dus is er een vroege en een late dienst. We hebben ontbeten met wat we nog hadden meegebracht uit Nederland, en waren om 10:50u. bij de kerk, waar ook Franz en Katarine aankwamen rijden. De ds. preekte over Genesis 18:32, over Abraham, die met God sprak, en doen wij dat

nog wel?! Je zit daar in de kerk tegenover elkaar als mannen en vrouwen, maar die traditie begint scheuren te vertonen... Na afloop hebben we ons weer verkleed en zijn naar de Strada Nicola Jorga 23 gelopen. De achtertuin bij Franz en Katarina is opgeknapt, dus konden we heerlijk onder een afdak zitten met goulashplek en keukentje. De honden Becky en Stefie hielden ons daar steeds gezelschap. Het middageten kregen we tussen 15:00-16:00u, zodat we daarna nog even met Franz, met de taxi, naar de stad konden om het Karoly Schloss te bekijken. We konden er nog gratis in, ook al moet er tegenwoordig entree betaald worden. Daarna liepen we door het park naar de oorlogsmonument, en toen we de Orthodoxe kerk binnenliepen werden we gezegend met wierook. We dronken nog wat bij Hotel Central, waar we twee jaar geleden op onze reis logeerden. De eigenaar kende ons nog, wist zich de datum zelfs te herinneren en wat we graag dronken. Maar of het hotel zo goed loopt...? Nadat we weer bij Katarina aangekomen waren bleek zij nog weer een maaltijd klaar gemaakt te hebben. Ze had er zelfs vakantie voor 'genomen' omdat wij kwamen, en kon zodoende elke dag heerlijk voor de dag komen met verrukkelijke overdadige ovenschotels. Na 22:00u. liepen we gewapend met een bus muggenverdelger een goede nachtrust tegemoet

Maandag werd besteed aan twee rondreizen met de bus. Maar eerst reden we met de bus naar Franz en Karatina voor het ontbijt, dat om 08:00u voor ons klaarstond. Franz kan heerlijke koffie zetten. Na het ontbijt bezochten we eerst de markt: levensmiddelen, schroeven en moertjes, kleding, Obst und Gemüse, voor van alles kun je er terecht. Zelfs kun je bij de ingang een praatje aanknopen met Jehova's Getuigen als jij daarvoor kiest. In de winkel van de stichting hebben we daarna zestig dozen opgehaald en naar Adoni gebracht. De dikke ds. staat daar nog steeds, en we hebben na het uitladen met hem heel wat psalmen in de kerk gezongen. Hij heeft conservatorium gedaan en had ondertussen een beter orgel gekregen dan het mini keyboardje dat hij twee jaar geleden nog had. Ook Harry heeft in de meeste kerken die we aandeden zijn orgelkunsten ten gehore gebracht. We kregen ook hier weer een maaltijd aangeboden: aardappelpuree met schnitzels en oliebolletjes toe. Met een lege bus en een volle maag reden we weer terug naar Carei. In de tuin hebben we uitgerust en daarna werd de bus weer volgeladen bij het opslagcentrum. De reis ging nu naar Pir, een kerk op een heuvel. Een hele sjouw om daar alles binnen te brengen. Gelukkig had de ds. twee extra man dragers geregeld. Een van hen een kandidaat, die komende zondag bevestigd zou gaan worden in het ambt in een eigen gemeente. De ds lijkt misschien een bescheiden landbouwer met zijn pruimbomengaard, annex wijngaard, maar hij heeft het wel voor elkaar gekregen dat zijn kerk met hulp van 120.000.000 florinten (€ 400.000) van de Hongaarse(!) overheid gerestaureerd kan gaan worden. Voor we weer aan tafel gingen hebben we: de bus volgetankt aan de Bulevardul 25 Oktombrie (route 19), bij Kaufland brood en melk ingeslagen voor de terugweg, de aanhanger geparkeerd bij Franz en Katarina, ons opgefrist in het gemeindehaus, en toen met de bus op naar de volgende tractatie van Katarina.

Dinsdag lag de eerste etappe van 822 km voor ons. We ontbeten om 07:00u. en namen afscheid. Om 08:00 stonden we zonder file voor de grenscontrole. Na de grens kregen we nog even een pppppp-passport Kontrolle door de plaatselijke douanedienst. Er waren weer de baustellen rond Budapest, maar om 18:15u reden we het erf van Pension Memminger weer op, om ons daar de Schmetterlingsteak goed te laten smaken.

Woensdag de laatste etappe naar huis: 820 km. Om 07:00u. het ontbijt, om 07:20u. rijden. Een reis zonder vermeldenswaardige momenten. Behalve de bekeuring die Pieter kreeg voor het inhalen. We waren er niet op verdacht dat het verbodsbord voor vrachtwagens om in te halen ook voor onze bus met aanhanger geldt in Duitsland. Het kostte ons € 100, maar misschien zijn we ook wel bewaard gebleven voor groter onheil. Terwijl we op de parkeerplaats met de politie bezig waren, vond er even verderop een ongeluk plaats tussen een personenwagen en een vrachtwagen. Er gingen politie, brandweer en ambulances heen. Nadat we in Nederland de A35 opreden gaf de navigatie aan dat er bij Borne een vrachtwagen geschaard op de weg stond, dus werd er nog een laatste keer een klein beetje diesel getankt en reden we binnendoor langs het kanaal naar huis (bij de A35 afslag Wierden vond ondertussen net een ongeluk plaats tussen negen voertuigen). We werden daar aan de Almelsestraat 50 door onze geliefden begroet, inclusief Henk en Riet Weiden, en voelden ons door de Here God beschermd, gezegende mensen, dat we deze mooie reis weer veilig hadden mogen volbrengen.

Iedereen die de mensen in Roemenië super blij hebben gemaakt met zijn of haar gitaar.....
enorm bedank!!
Wat zullen de kinderen blij zijn die nu les krijgen!
Ook blokfluiten, keyboards, trommels!
Geweldig allemaal!

PIC-COLLAGE

